

Rec de la Fíbula

Tavèrnoles

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Savassona, Sant Feliuet
Emplaçament A una zona boscosa a l'oest del Turó de Sant Feliuet.
Alçada: 650 m

Coordenades:

Latitud: 41.95994
Longitud: 2.3392
UTM Est (X): 445240
UTM Nord (Y): 4645540

Classificació

Número de fitxa 08275 - 71
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Jaciment arqueològic
Estil / època: Edats dels Metalls Ibèric
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: Catàleg de béns a protegir POUM 2014, nº 5 (arqueològic). JA.
Número inventari Sí, CC.AA.: 2647.
Generalitat i altres inventaris
Accés Difícil
Ús actual: Científic
Titularitat Privada
Titular: 08275A0050000400000L
Autoria de la fitxa Virgínia Cepero González
Data de registre de la fitxa: dc., 18/06/2014 - 02:00

Descripció

Es tracta d'un jaciment format per un sistema de diàclasi reomplertes amb sediments, que contenen restes arqueològiques. Es troba a una zona boscosa a l'oest del turó de Sant Feliuet.

El conjunt està constituït per una diàclasi perpendicular en direcció est-oest, de 10 m de llarg per 1,8 d'amplada, que enllaça amb una gran diàclasi en direcció nord-sud, d'uns 30 m de llarg per 3,5 d'ample, que arriba a la part baixa del turó.

Va ser descobert vers l'any 1950 per l'afecionat R. Solé, que hi va excavar una àrea d'uns 40 m², i hi va recollir un destacat conjunt de materials ceràmics, corresponents a fragments de vasos tancats amb vores secants inclinades a l'exterior i verticals. Alguns fragments presentaven decoració amb cordó imprès (tipus "digital", "cardium", etc.), i d'altres amb tipus d'incisions "d'espina de peix" i de "pua múltiple".

L'any 1981 es van dur a terme diversos sondeigs, amb l'objectiu de comprovar l'existència d'un possible nivell d'ocupació que es pogués relacionar amb l'antiga troballa:

La cala nº1, situada a la zona superior. Presentava un únic estrat de 0,3 m de potència, format per un sediment de terres groguenques procedent de l'erosió dels gresos. Es va recollir material arqueològic molt fragmentat i erosionat, corresponent a un gran nombre de fragments de ceràmica a torn, de pastes taronges, i restes de fauna.

La cala nº 2, situada també a la zona superior, pròxima al lloc de les antigues troballes. Presentava una potència estratigràfica formada per:

- Estrat I: presentava un sediment de terres groguenques amb algunes pedres de gres. Es van documentar fragments de ceràmica ibèrica a torn i a mà, escòria de ferro i ascles de sílex.
- L'estrat II: presentava terres de color ocre. Es va recollir material arqueològic similar a l'anterior.
- L'estrat III: presentava un sediment de terres granuloses de color marró fosc i un gran nombre de pedres de gres. Es van documentar fragments de ceràmica a mà amb decoracions de cordons impresos incisos, i d'incisions en forma d'espina, i ascles de sílex i quars.
- L'Estrat IV: situat a la part més fonda, presentava un sediment de color marró-vermell compacte. Es van recollir fragments de ceràmica a mà i ascles de quars.

La cala nº 3, situada a la diàclasi de direcció est-oest. Presentava un únic estrat format per terres granuloses de color marró fosc, amb gran quantitat de pedres de gres. Es va recollir material arqueològic corresponent a ceràmiques a torn i a mà, escòria de ferro i restes de fauna.

Els materials arqueològics documentats a la intervenció arqueològica van confirmar dos moments cronològic-culturals: l'edat del Ferro i el període Ibèric ple.

Els autors de les intervencions arqueològiques van interpretar els estrats com a sediments procedents de l'erosió, i segons la seva hipòtesi, les diàclasis tancaven la zona d'accés a l'antiga ocupació humana, que es concentrava a la part alta del turó.

Només una intervenció arqueològica que donés com a resultat la documentació d'una estructura a la part baixa de la diàclasi, permetria confirmar aquesta hipòtesi.

Observacions:

Ubicació dels materials arqueològics: autors excavacions i Museu Episcopal de Vic.

Protecció: les classificacions derivades del Catàleg de Béns a Protegir del POUM són provisionals, fins a la seva aprovació definitiva l'any 2015.

Història

El jaciment va ser descobert vers l'any 1950 per l'afecionat R. Solé, que hi va excavar una àrea d'uns 40 m², i hi va recollir un destacat conjunt de materials ceràmics antics.

L'any 1981 es van dur a terme diversos sondeigs, amb l'objectiu de comprovar l'existència d'un possible nivell d'ocupació que es pogués relacionar amb la troballa.

Bibliografia

- BUXÓ, D. [et al.]. "Noves aportacions al jaciment de Savassona". Ausa. 10, p. 95-112.
- COLOMER-RIFÀ S. L (2014). Catàleg de béns a protegir. POUM. Tavèrnoles: Ajuntament de Tavèrnoles.
- DIPUTACIÓ DE BARCELONA (2002). Inventari del Patrimoni Construït del Pla Especial de Protecció i Millora de l'Espai Natural de les Guilleries-Savassona. Àrea d'Espais Naturals, Serveis d'Acció Territorial.
- GENERALITAT DE CATALUNYA. DEPARTAMENT DE CULTURA (1990). Inventari del Patrimoni Arqueològic i Paleontològic de Catalunya (Tavèrnoles).
- MOLIST i MONTANYÀ, M. (1982). "Aportacions al coneixement dels períodes Bronze Final-Primera Edat del Ferro a la comarca d'Osona". Ausa, vol. X. Vic: Patronat d'Estudis Ausonencs, p.217-230.
- SANCHEZ I CAMPOY, E. (1989) Del bronze final a la primera edat del ferro a la Catalunya Central (assaig de periodització) (s. VIII-V aC.). Espacio. Tiempo y Forma. S. I. Prehistoria y Arqueología., t. 2. Madrid: Facultad Geografía e Historia (UNED), p.270.

